

P. J. Pedersen: Ved tidligere Lejligheder, naar man i dette høje Ting og i det andet høje Ting har beskæftiget sig med Forhold vedrørende Livsforsikring i Almindelighed eller specielt vedrørende Statsanstalten, er der af Repræsentanter for mit Parti udtrykt Ønske om, at man formede Forholdene for Statsanstalten saaledes, at de Rammer, indenfor hvilke Virksomheden var fastlagt, blev saa vide som muligt, saa at der ogsaa for Statsanstalten var Adgang til den størst mulige Bevægelighed i Retning af at fastsætte de Vilkaar, under hvilke Befolkningen kunde tegne Forsikringer, ud fra den Betragtning, at det for Samfundet er af overordentlig stor Betydning, at der gennem Livsforsikring foretages den Kapitalopsparing, som Livsforsikringen er Udtryk for, og tillige ud fra den Betragtning, at man i Statsanstalten havde en Institution, som Befolkningen baade med Tryghed kunde henvende sig til og med Fordel kunde tegne Forsikringer i, men at man paa den anden Side maatte stille Anstalten saaledes, at den var i Stand til uden alt for stort Besvær til enhver Tid at imødekomme Befolkningens Ønsker med Hensyn til Formerne for Forsikring. Det foreliggende Lovforslag indeholder Bestemmelser, som er en Fortsættelse af den Linie, man har fulgt, da man sidste Gang beskæftigede sig med Forholdene vedrørende Statsanstalten, i Retning af at give Statsanstalten en saadan større Bevægelsesfrihed, navnlig paa et bestemt Omraade. Naar dette i det foreliggende Forslag udvides til at omfatte Forsikring i al Almindelighed, kan jeg da paa mit Partis Vegne udtale vor Tilslutning til Forslaget og erklære, at vi vil yde vort Bidrag til, at det hurtigt kan blive gennemført. For saa vidt som det vedtages at henvise det til Udvalg, skal vi altsaa deltage i Udvalgsarbejdet ud fra dette Synspunkt.

Ellinger: Det foreliggende Forslag er overordentlig klart og koncist affattet, hvilket henleder Tanken paa, at det maaske er affattet af Folk, som ikke til daglig giver sig af med at koncipere Lovforslag. Ligesom de to foregaaende Talere kan jeg ganske slutte mig til Lovforslagets Indhold. Det kan ikke være andet, end at det maa have hemmet Statsanstaltens Virksomhed i høj Grad, at den med Hensyn til Tariffer og Forsikringsbetingelser har været afhængig af Lovgivningen, og der er ingen Grund til, at den vedblivende skal virke under disse Forhold. Det er ganske naturligt, at der gives den større Frihed, og det falder jo for øvrigt i Traad med de Be-

stræbelser, der nylig er blevet virkeliggjort gennem nu vedtagne Love vedrørende andre Statsinstitutioner. Det er fuldstændig rigtigt, som den ærede første Taler sagde, at Statsanstalten ledes og altid har været ledet med overordentlig stor Dygtighed, en Dygtighed, der har vist sig overfor de forskellige Faktorer, som der maa tages Hensyn til, og hvis de skiftende Ministerier vil fortsætte med at sætte ind i Direktionen ikke Folk, som har Trang til at faa Ben, men Folk, som er i Besiddelse af den nødvendige Dygtighed til at lede Sagerne, er der ingen Tvivl om, at man ogsaa med Tryghed kan se Fremtiden i Møde for denne Institutions Vedkommende.

Jeg har egentlig ikke med Hensyn til Enkeltheder videre at bemærke ud over dette, at naar Sagen nu skal henvises til Udvalg — hvad jeg for mit Vedkommende for Resten ikke skulde have noget imod blev undgaaet —, var det maaske rigtigt at se lidt nærmere paa de nye Bestemmelser, der er truffet med Hensyn til Udbetaling af Bonus. Det fremhæves saaledes, at det af praktiske Grunde er foreslaaet, at Bonusbeløbet, naar den forsikrede er den bonusberettigede, men han er død inden Bonusbeløbets Udbetaling, saa i Stedet for at udbetales til den forsikredes Bo, udbetales til den indtegnede. Jeg synes nu ikke, at man kan anføre praktiske Grunde — det vil altsaa sige Ønskeligheden af at forenkle Administrationen ved Bonusudbetalingen — som Grund til at udbetale Bonus til een Person i Stedet for til en anden. Der maa virkelig reelle Grunde til for at gaa til en Forandring paa dette Omraade. Hvis det alene drejede sig om praktiske Grunde, vilde jeg finde det urigtigt at foretage en saadan Forandring, at det altsaa ikke bliver den forsikredes Bo, der faar udbetalt Bonus, men den indtegnede. Jeg ser imidlertid vel, at der kan anføres reelle Grunde til at foretage den Forandring. Det kan jo f. Eks. hænde, at en Person har tegnet en Forsikring til Fordel for en anden Person, maaske uden at den forsikredes Familie eller andre paarørende er bekendt dermed, og naar saa Bonusudbetalingen skal finde Sted, efter at Manden er død, til den forsikredes Bo, ja saa bliver der maaske afsløret Forhold, som den paagældende ikke ønskede at faa afsløret. For saa vidt kan det altsaa anses for at være rigtigt, at man i Overensstemmelse med den forsikredes hele Tankegang og Ønske gaar til at udbetale Bonus til den indtegnede. Men der skal, mener jeg, ogsaa saadanne reelle Grunde til, at en Person kan faa udbetalt Penge, som i Virke-